

Liederen voor onderweg | 4

Lachen door je tranen heen

Er zit spanning in *Psalm* 126. Er klinkt gejuich: er is vreugde. Maar er is ook verdriet; er vloeien tranen. Hoe zit dat?

God keerde ons lot

De psalm begint met vreugde en gejuich. De dichter kijkt terug op wat God gedaan heeft: hij heeft zijn volk verlost uit de ballingschap in Babel. Het was haast niet te geloven: 'Toen de HEER het lot van Sion keerde, / was het of wij droomden.' Wat was de dichter blij! Hij had weer hoop, hij kon weer vooruit kijken.

Kun jij ook zeggen dat God iets groots in je leven verricht heeft? Wanneer je in Jezus gelooft, is dat zo. God heeft je dan bevrijd uit de greep van de zonde en de dood. Je hebt weer leven. Je bent onderweg naar een heerlijke toekomst. God keerde je lot. Zou je niet dansen en zingen?

Maar er is nog verdriet

De dichter moet huilen; hij heeft het moeilijk. Terug in hun eigen land kregen de ballingen te maken met teleurstellingen: alles was verwoest en moest van de grond af worden opgebouwd, waarbij ze van diverse kanten werden tegengewerkt.

Wij herkennen dat: je ging op weg, op pelgrimsreis, maar al snel blijkt dat je nog niet vrij van zonde bent. En de dood grijpt ook nog in, op allerlei manieren. De vreugde van het begin ebt weg.

De dichter gebruikt het beeld van de boer, die in tranen zaait. Hij gooit de graankorrels waarmee hij ook zijn gezin had kunnen voeden, in de grond, anders is er straks helemaal niets te eten. Maar de oogst is nog ver weg; de akker blijft vooralsnog kaal.

Tranen hebben een plek

Wat een ontroerend beeld, de huilende boer van *Psalm* 126! Het geeft alle ruimte aan de tranen die er zijn in het leven van een christen. De boodschap is niet dat je niet mag huilen, omdat God grote dingen gedaan heeft. Nee, de tranen hebben een plek.

Er is veel dat nog niet goed is. Er is verdriet, ziekte, pijn, gemis. Maar ook: geloven is een strijd waarbij tranen vloeien. Het is afzien soms, verliezen lijden. Jezus heeft het over een dragen van een kruis, achter hem aan: wie zou niet huilen?

De reis van een christen is lang niet altijd gemakkelijk. We hebben doorzettingsvermogen nodig: soms is er weken-, maanden- of zelfs jarenlang niets te zien. Blijf dan toch zaaien, ook al stromen de tranen je over de wangen.

Op weg naar de vreugde

We zaaien in tranen. Maar als het over zaaien gaat, gaat het ook over de oogst. 'Zij die in tranen zaaien, / zullen

Psalm 126

Schriftlezing

Psalm 126

datum

10 november 2019

Bijzonderheid

viering avondmaal

oogsten met gejuich' (vers 5). Het gaat van tranen naar vreugde.

Dat zien we immers ook in het leven van Jezus? Hij zaaide in tranen (zie *Johannes* 12, 24): wat een zware weg ging hij. Hij gaf zijn leven; hij stierf. Maar daarna kwam de vreugde. Het werd Pasen. Het was het begin van de oogst: Jezus liet de dood achter zich, als eerste van velen. Wie zou niet lachen en juichen?

Je verwacht die oogst toch wel? De boer uit *Psalm* 126 geloofde erin: anders had hij zijn laatste eten niet aan de aarde toevertrouwd. De oogst komt. En daarom kun je lachen, door je tranen heen!

Slot

Zo gaan we verder op onze reis, met een lach en een traan, tot we onze bestemming bereiken: God zal onze tranen uit onze ogen wissen. We komen thuis, in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde: we komen thuis met gejuich!